

Quanta gent!!

Dij, 4/11/2010 per Cori Casanova

[A la intempèrie](#)

La portera de l'edifici on tenim la consulta, equatoriana, immigrant, treballadora incansable, ella, el seu marit, els seus fills, dels que envien diners cada mes cap a la seva terra, m'explica què feliç els fa que el Papa visiti Barcelona. Ho diu amb emoció, des d'una fe que potser a alguns els semblarà poc reflexionada, però que és la fe dels senzills, dels que han trobat en l'Església en els seus països d'origen una defensora dels seus drets, de la seva dignitat. I a mi, de vegades massa intel·lectualitzada, polititzada i crítica m'entra una certa vergonya de no haver pensat abans que per a ella podia ser importantíssim, i de no haver pensat en tants com ella que viuen a casa nostra que han vingut a "vivre una cultura diferente" com deia Ana Belén en aquella cançó, "Solo le pido a Dios".

Al mateix temps he llegit amb fruïció, i també amb certa vergonya, els articles que Antoni Puigverd i Pilar Rahola han anat fent defensant el dret dels catòlics a expressar públicament la seva fe, criticant actituds d'alguns responsables polítics o d'alguns periodistes que semblaven més fruit de l'anticlericalisme del segle XIX, que d'una societat madura on el fet religiós és viscut com una riquesa, de forma plural i respectuosa. I ambdós es consideren no creients.

Dic amb una certa vergonya perquè m'he vist defensada en les meves conviccions per algú "des de fóra". I m'he adonat de com ens costa, als d'una certa generació, trobar el to i la manera d'estar en aquesta societat, de la que tant varem esperar en la transició i que ara ens dona grans satisfaccions en alguns aspectes però ens deixa tant decebutos en d'altres. I recordava [l'excel·lent conferència](#) d'en Josep M. Carbonell en l'acte d'inauguració del curs del CEP, animant-nos a exercir un catolicisme confessant, explícit, col·lectiu en diàleg i respectuós amb la societat.

Ara llegeixo [les entranyables i sinceres](#) declaracions de Tomàs Molina a [Catalunyareligio.cat](#) i veig un creient sense por, amb fermesa i obert al món.

Quan hagi passat la vinguda del Sant PAare tots en farem una reflexió, però ara com ara, aquest debat, aquest posicionament d'uns i altres, aquest anar cercant un lloc en la nostra societat és ja un fruit extremadament positiu d'aquesta visita. Sé que molta gent hi ha donat temps, dedicació, paciència, hores de son, que tot és terriblement complexe... per això els agraeixo el seu treball. Els fruits seràn positius.